

Solncu na čast.

»Čiri-muri, čiri-muri — Stokrat lepše znamo črički.
pevski zbor naj se požuri! To so grla, ljubi ptički!
Solnce vstaja ... Že ubrano Hej, tako krilatci mili
ptički mu pojo nad plano ... kar ne znajo ... Tri-li, li-li ...

Čiri-muri, muri-čri —
vse s priznanjem v nas strmi.
Pevski zbor naj se požuri,
da je solnce ne odkuril!«

Miroslav Kunčič.

Marijici.

(Ob nenadni smrti 9. novembra 1923)

Kdo li bo mamici poljubljal lice,
ko ni več njene hčerke Marijce?
In kdo objemal tebe bo, papa,
ko med krilatce je Marija šla?

Kdo z bratcem Fedorjem se bo igral?
In kdo na vrtu rožice bo bral?
Odšlo je naše solnčece od nas,
sedaj sta toga le pri nas in mraz!

Vsi smo ljubili te, ti cvetka zala,
vsi te pogrešamo, Marija mala.
Ob tvoji sveži plakamo gomili,
otrok naš ljubljeni, ti angel mili!

Desanka.

